

מסורת הש"ס

(א) נשבעתו ו: כבודת מהל' (א) סג. ו: ש"ך עגל' (א) ע"כ ו: אלו וכן פסיה שפטיה נמקס טוב טוב כי' פי' רע ועי' ילמך כי' ועי' רש"י, (א) ונש"ע חוס' כבודת נה: ד"ה מטרה ועיין חוס' קדושין פג: ד"ה עד יקנו:

—

תורה אור השלם

1 רע רע יאמר הקנה ואול לו אן יתקלה:

משלי כ ד 2 וראה הכהן את תנוגע ותנח מראשו עמק מן העפר ובו שער צדק וכן ויטור אורו ובהן נקח ורא צדעת הקשא או תוקן ורא:

ויקרא יג י

—

הגהות הב"ח

(א) ב"י מהל' קמ"ל מתני' היל' כי ממתינין היל' דלמא דרכ ספסל תרתייהו מלי דדרי כסו ומתניין ה"ט משום דכתיב וי' לל"ל יתושת היל' אלמ' לנשמועין דלוקח ויכל לחזור כו דסד"ל מתק וי"צ ו' היל' גירסת רש"ס כסל ס"א מביא דלמא דרב חסדא תרתייהו מצו הדרי בהו ובתניתין ה"ט משום דכתיב רע רע יאמר הקונה ויגרסת ר"י מאי קמ"ל מתניתין וי: (א) רש"ב"י ד"ה ומתניין וי' וי' אומר לו זה אתה מחזק לטעת כד' למנות ד' מדות ה"ט קמ"י דקמ"י יפות ונמלא יפות ואל' על גג דמיתלמא דרששטא הוא דאע"ג דהוקדו והולו: (א) ב"א"ד רישא הוי חידוש נחא: (1) ד"ה כי ממתינין וי' אע"פ שאמרת שכן יפות ידע הייתי שכן רענו: (1) ד"ה כנפלא וי' אי"כ סומכא עומד במדור והל' דלמ: (1) ב"א"ד לריך לומר דקדמך דקמל' היי' קדס על עולם שאל' גן עין במערבו והיינו:

—

מוסף רש"י

עמור. דהיינו שכל כמראה חמה שגלית מעמק שפל מן היל' (בבביות אה) חמה אלל שכל נרלא מעמק וכן כל גנן ושחור כנכר נחלה היל' עמק, קן כסדת לננה היל' (חוריי אה).

—

מוסף תוספות

א. בורותקובי ועשאוהו מפני חזרתו, כדון משה טעות, ושידורו שיקח חזרים בו להיאות כי בטל כזה ראו שיחא שחל' יעש"א, ובר"ן כתב: דאנן סחרי שאין ללוקח ורצה באורו מקח וסומכא ברשות מוכר עומד ויכול ליעלו לעצמו או למכור לאחר וכו'. ב. [ו]לימיר ליה אי ניתא דמי לקוימה לקמח בהני דמי לחיי, ואי קשיא לן האל' דסמקא כפרא ופינא מה היינו יכולין לפרש אמאי סמקא אס לננה היל': פנינא. שזקעת צמערד דחלפא אפתחא דגיהנס ומאלדמת מכח אש גיהנס. כנפרא דחלפא צמורא אורדי: דגן עדן שהוא צמורא כדכתיב גן עדן מקדס (בראשית ו: ואיכא דאמרי איפכא. כנפרא סמקא משום דעומדת צמורא ומאירי החמה כנגדה צמערד ומאלדמת מכח גיהנס שצמערד מנחו פנינא דחלפא צמערד ועמוד שלה הילך לנד מורח ומכה כגן עדן ומאלדים מכח גיהנס שצמערד היל' ולא כגנן. דכיון דאמרי מין אחד ^(א) הן אין שניהן חוזרין אלא המתאנה דדמי לחטין יפות ונמלאו רעות רעות ונמלאו יפות:

דא"ל לוקח למוכר: אי לאו דאונתין. בשעת מכירה היה נתקיים המקח ולא מצינו הדרת כן ואע"פ שהוקר אחרי כן והשמה מצינו הדרת צממיה וכי כשציל שאונימני וייפו כחמים את כחי לחזור אס ארלה ונתנו ידי על העליונה תחזור כן גם אתה כשהוקר לצסוף ותהי גם ידך על העליונה א"כ מאינו חוטא נכר: ^(א) ועמוד על שמונה.

רבותא נקט ציטול מקח והוא הדין דהוה מלי למימר ועמדו על שצעה דליכא אונאת שמות מעות ורואה גם מוכר לחזור: ^(א) ופנא סוגא. מנא ידן כמו אצונא אחונא לעזון קצר הוא: יפות ונמלאו רעות. הרי נתאנה לוקח לוקח יכול לחזור כו ולא מוכר אע"ג דהוקרו דלחך רבותא אינטריך למתנייה: שוה ו' כה'. שמות מקח הוא והוא הדין לשוה ו' כשש דהוי שמות מעות: והוול' אחר זמן מרובה ורואה לוקח לחזור דהא אכתי לא נתקיים המקח דהא מוכר לעולם חוזר כדלמרינן כהובז (ב"מ דף גא). ע' שלש. ה"כ הוי מלי למימר על ד' דהוי ציטול מקח: הכי גרסינן כסיפא כמו שכתוב בספרים מאי קא משמע לן מפנינן היל' אי ממתניסין הוה אמינא דרכ חסדא עעמא משום דרע רע יאמר הקונה. כלומר דרכ חסדא דליכא אונאה תרתייהו הדרי הואיל ונתאנה המאנה לצסוף כמון זמן שהיה המתאנה יכול לחזור וכיון דלא נתקיים המקח לגמרי עד דמתאנה גם המאנה תרתייהו הדרי: ומתניסין. דליכא אונאה כלל אלא כשזייהן מכרו ועכשיו טוען איני ספק כאלו הלכך צמכר יפות ונמלאו רעות יכול לוקח לחזור כו דא"ל יפות צקשמי ומקחי טעות אצל אס צא מוכר לחזור ולומר גם אני

לחזור שמקח טעות הוא הלווקח אומר לו אינו טעות שאף אני בחזקת רעות לקחתים דרע רע יאמר הקונה וסיפא נמי רעות ונמלאו יפות המוכר חוזר דלמרר טעיתי ולא היה דעמתי למכור אלו אצל אס צא הלווקח לחזור כעלילה ו מפני שהולו חטין ורואה לומר לו אלו לא מכרת לו ואומר לו ^(א) בחזקת רעות לקחתם ואני מודה לך וכן פירש רבינו זקני מ"כ. ולי נראה דהכי מלי טעין ליה אי לא הטעמין דבחזקת יפות מכרתים לך דטוב טוב יאמר המוכר בשעת מכירה. אצל גבי אונאת שמות דרכ חסדא שאין אדם יודע שזו של מקח עד שיראה למגר הסם ליכא למימר רע רע יאמר הקונה ויודע היה שנקאו ציוקר דלי הוה יודע לא הוה זצין אלא כשזין דהוא נאמן לטעון יודע הייתי שרעות הוה גמרתי דעמתי לקנותן דכיון ששמות הדמים דעמי לקנותן אצל כזה לא מהימני אי טעין הייתי יודע דליכא אונאה וגמרתי דעמתי לקנותן דהא ודאי לא עבד איניש: מוקדמי לננה ש"מ. שחממית אדומה ולא שחורה דהא שני מראות יש כחטין ולא יותר לננות ואדומות ומדקרי לחדא לננה ולאידך שחממית ש"מ שחממית אדומה ועל שם חמה שהיא אדומה קרי לחטין אדומות שחממית: והרזין ולא כרי. מאור עיינו אינו ברור כל ממוך אור היום שכהיה עיינו אצל כפרא ופינא שזינו שחן ויכר אדומותיה החמה. וכר פפא לערס פשטנא דאמאי מקרי שחממית: עמון. הלגן נראה עמון אצל השחור: לנן הוא. כדכתיב (ויקרא יג) ואס כהרת לננה היל'. ומדמדמי ליה לחמה שמע מינה לננה היל': ומאי דס"ד מעיקרא. דהוה פריכין לרצ פפא מצריימא דלננה היל' אמאי לא הויל סמקא אס לננה היל': פנינא. שזקעת צמערד דחלפא אפתחא דגיהנס ומאלדמת מכח אש גיהנס. כנפרא דחלפא צמורא אורדי: דגן עדן שהוא צמורא כדכתיב גן עדן מקדס (בראשית ו: ואיכא דאמרי איפכא. כנפרא סמקא משום דעומדת צמורא ומאירי החמה כנגדה צמערד ומאלדמת מכח גיהנס שצמערד מנחו פנינא דחלפא צמערד ועמוד שלה הילך לנד מורח ומכה כגן עדן ונמלאו רעות רעות ונמלאו יפות:

היל' ולא כגנן. דכיון דאמרי מין אחד ^(א) הן אין שניהן חוזרין אלא המתאנה דדמי לחטין יפות ונמלאו רעות רעות ונמלאו יפות:

א. בורותקובי ועשאוהו מפני חזרתו, כדון משה טעות, ושידורו שיקח חזרים בו להיאות כי בטל כזה ראו שיחא שחל' יעש"א, ובר"ן כתב: דאנן סחרי שאין ללוקח ורצה באורו מקח וסומכא ברשות מוכר עומד ויכול ליעלו לעצמו או למכור לאחר וכו'. ב. [ו]לימיר ליה אי ניתא דמי לקוימה לקמח בהני דמי לחיי, ואי קשיא לן האל' דסמקא כפרא ופינא מה היינו יכולין לפרש אמאי סמקא אס לננה היל': פנינא. שזקעת צמערד דחלפא אפתחא דגיהנס ומאלדמת מכח אש גיהנס. כנפרא דחלפא צמורא אורדי: דגן עדן שהוא צמורא כדכתיב גן עדן מקדס (בראשית ו: ואיכא דאמרי איפכא. כנפרא סמקא משום דעומדת צמורא ומאירי החמה כנגדה צמערד ומאלדמת מכח גיהנס שצמערד מנחו פנינא דחלפא צמערד ועמוד שלה הילך לנד מורח ומכה כגן עדן ומאלדים מכח גיהנס שצמערד היל' ולא כגנן. דכיון דאמרי מין אחד ^(א) הן אין שניהן חוזרין אלא המתאנה דדמי לחטין יפות ונמלאו רעות רעות ונמלאו יפות:

א. בורותקובי ועשאוהו מפני חזרתו, כדון משה טעות, ושידורו שיקח חזרים בו להיאות כי בטל כזה ראו שיחא שחל' יעש"א, ובר"ן כתב: דאנן סחרי שאין ללוקח ורצה באורו מקח וסומכא ברשות מוכר עומד ויכול ליעלו לעצמו או למכור לאחר וכו'. ב. [ו]לימיר ליה אי ניתא דמי לקוימה לקמח בהני דמי לחיי, ואי קשיא לן האל' דסמקא כפרא ופינא מה היינו יכולין לפרש אמאי סמקא אס לננה היל': פנינא. שזקעת צמערד דחלפא אפתחא דגיהנס ומאלדמת מכח אש גיהנס. כנפרא דחלפא צמורא אורדי: דגן עדן שהוא צמורא כדכתיב גן עדן מקדס (בראשית ו: ואיכא דאמרי איפכא. כנפרא סמקא משום דעומדת צמורא ומאירי החמה כנגדה צמערד ומאלדמת מכח גיהנס שצמערד מנחו פנינא דחלפא צמערד ועמוד שלה הילך לנד מורח ומכה כגן עדן ומאלדים מכח גיהנס שצמערד היל' ולא כגנן. דכיון דאמרי מין אחד ^(א) הן אין שניהן חוזרין אלא המתאנה דדמי לחטין יפות ונמלאו רעות רעות ונמלאו יפות:

המוכר את הספינה פרק חמישי בבא בתרא פד.

אי לאו דאונתין לא הדרת כד. וא"ת צימא משמות דקיימא לן דצטול מקח ואפילו המאנה יכול לחזור אמאי לא אמר נמי הסם אי לאו דאונתין כו' כמו בשמות וי"ל לפי שהוא רחוק מן המקח יותר מדאי וכאליו לא מכר כלל שאין ראוי מקח כזה להתקיים^א וריב"ס פי' דאפילו צימא כשהמתאנה אין

המאנה חוזר כו' אלא כשהמתאנה מוצע אונאתו כיון שמוצע יומר משמות דהוי ציטול מקח הוי מקח טעות ויכול גם המאנה לחזור כו ^באצל אס המתאנה אינו מוצע אונאתו ורואה להחזיק המקח כמו שקנה אין כפרא שיוכל המאנה לחזור כו דמלי א"ל אי לאו דאונתין כי כו בשמות: **ו**תנא תנא יפות ונמצאו רעות. שוה כשוה איירי ומאי קא משמע לן שיוכל לוקח לחזור כו ולא מוכר פשיטא אלא היל' קא משמע לן דאפילו הוקרו אחרי כן אין המוכר יכול לחזור:

והיוצא ועמדו ע"ל שלש. ה"מ לעימור על ד' דהוי נמי ציטול מקח אלא איירי דנקט לעיל שהוקרו שנים נקט נמי שהולו שנים: **מ**אי קא משמע לן רב חסדא היינו מתנינן. דע"כ ממתינן להכי הוה דלמא דלי לאו הכי מאי קא משמע לן וכי תימנא אע"ג דלא קא משמע לן מירי יס לו לשנות ^(א) כי היכי דקמני יפות ונמלאו יפות ואע"ג דהוקרו והולו אלף פעמים כרשות לוקח הוקרו והולו שלגמרי נתקיים המקח לאלתר וי"ל דלי רישא ^(א) חידוש הוה ניחא היל' דנקט סיפא אע"פ דלמא דלי למנות ארבע מדות אצל אי כרישא נמי ליכא חידוש א"כ כחנס הזכיר כמתנינן כל דין יפות ורעות:

אי ממתנינן ה"א דרב חסדא תרתייהו מצו הדרי בהו. כהוקרו והולו ממתינן היינו טעמא כיפות ונמלאו רעות דלוקח מלי דכר ציה ולא מוכר אע"פ ^(א) שהוקרו משום דאס צא מוכר לחזור א"ל לוקח לא תלמינא אע"פ ^(א) שאמר יפות יודע היה שכן רעות דטוב טוב יאמר המוכר^א אצל כמכור לו שוה חמש כשש שהוקר דרכ חסדא לא שייך למימר הכי ולכן יכול לחזור כו אפי' מוכר וסיפא מתנינן דרעות ונמלאו יפות דמוכר מלי דכר ציה ולא לוקח אע"פ שהולו משום דא"ל מוכר לא תלמינא יודע הייתי שכן יפות אע"פ שסיית אומר דרעות הן דרע רע יאמר הקונה^א אצל מכר לו שוה שש כחמש והולו יכול לחזור כו אפילו לוקח דלא שייך למימר הכי כן פ"ה(ו) כשש רש"י ועוד פרי"ז כנפרא דלרצ חסדא מלי הדרי תרתייהו דמתנינן ליהל למשמע עמדי דכפרר דמתנינן איירי דלא הוקרו ולא הולו וכי תימנא מאי קא משמע לן אינטריך סד"ל כיפות ונמלאו רעות לא יוכל לחזור כו אפילו לוקח שידוע שהן רעות אע"פ שהמוכר אמר שהן יפות^א דטוב טוב יאמר המוכר וכענין זה יס לפרש סיפא: **ה**אי שימנא סומכא. היא. פי' ה"ר נמנחס דנפקא מיניה לגודר מן האדום: **ב**צפרא חלפא אבי וורדי דג"ע. ומשמע דג"ע צמורא וואפילו למאי דלמר איפכא היל' צמורא כדפ"ה ^(א) הוה משמע כדערש דלרץ כוס צמורא ש עלוס כדכתיב (בראשית ג) ואל הסוכצז את כל ארץ כוש וזה הנשר יולא מעדן א"כ ^(א) עומד צמורא כמסתמא מלי דלמר כדכתיב רבה צפ"כ שרות מורחית קולטת היא קלטת אדם הראשון כדכתיב (ס א) ויגרש את האדם ושכן מקדס לגן עדן וגו' קלטת קין כדכתיב וישב בחרץ נוד קדמת עדן משמע דלדס הראשון וקין צמורא ש של עולם היו ושס אנו עומדים א"כ ג"ע היה צמערד העולם לריך לומר ^(א) דמורח דקרא היינו קדס של עולם שאצל ג"ע והיינו קדמת עדן קדס העולם שאצל גן עדן ולא דלמר כצ"ר שרות קדמת קולטת היינו רוח מורחי של עולם של גן עדן:

א. בורותקובי ועשאוהו מפני חזרתו, כדון משה טעות, ושידורו שיקח חזרים בו להיאות כי בטל כזה ראו שיחא שחל' יעש"א, ובר"ן כתב: דאנן סחרי שאין ללוקח ורצה באורו מקח וסומכא ברשות מוכר עומד ויכול ליעלו לעצמו או למכור לאחר וכו'. ב. [ו]לימיר ליה אי ניתא דמי לקוימה לקמח בהני דמי לחיי, ואי קשיא לן האל' דסמקא כפרא ופינא מה היינו יכולין לפרש אמאי סמקא אס לננה היל': פנינא. שזקעת צמערד דחלפא אפתחא דגיהנס ומאלדמת מכח אש גיהנס. כנפרא דחלפא צמורא אורדי: דגן עדן שהוא צמורא כדכתיב גן עדן מקדס (בראשית ו: ואיכא דאמרי איפכא. כנפרא סמקא משום דעומדת צמורא ומאירי החמה כנגדה צמערד ומאלדמת מכח גיהנס שצמערד מנחו פנינא דחלפא צמערד ועמוד שלה הילך לנד מורח ומכה כגן עדן ומאלדים מכח גיהנס שצמערד היל' ולא כגנן. דכיון דאמרי מין אחד ^(א) הן אין שניהן חוזרין אלא המתאנה דדמי לחטין יפות ונמלאו רעות רעות ונמלאו יפות:

א. בורותקובי ועשאוהו מפני חזרתו, כדון משה טעות, ושידורו שיקח חזרים בו להיאות כי בטל כזה ראו שיחא שחל' יעש"א, ובר"ן כתב: דאנן סחרי שאין ללוקח ורצה באורו מקח וסומכא ברשות מוכר עומד ויכול ליעלו לעצמו או למכור לאחר וכו'. ב. [ו]לימיר ליה אי ניתא דמי לקוימה לקמח בהני דמי לחיי, ואי קשיא לן האל' דסמקא כפרא ופינא מה היינו יכולין לפרש אמאי סמקא אס לננה היל': פנינא. שזקעת צמערד דחלפא אפתחא דגיהנס ומאלדמת מכח אש גיהנס. כנפרא דחלפא צמורא אורדי: דגן עדן שהוא צמורא כדכתיב גן עדן מקדס (בראשית ו: ואיכא דאמרי איפכא. כנפרא סמקא משום דעומדת צמורא ומאירי החמה כנגדה צמערד ומאלדמת מכח גיהנס שצמערד מנחו פנינא דחלפא צמערד ועמוד שלה הילך לנד מורח ומכה כגן עדן ומאלדים מכח גיהנס שצמערד היל' ולא כגנן. דכיון דאמרי מין אחד ^(א) הן אין שניהן חוזרין אלא המתאנה דדמי לחטין יפות ונמלאו רעות רעות ונמלאו יפות:

א. בורותקובי ועשאוהו מפני חזרתו, כדון משה טעות, ושידורו שיקח חזרים בו להיאות כי בטל כזה ראו שיחא שחל' יעש"א, ובר"ן כתב: דאנן סחרי שאין ללוקח ורצה באורו מקח וסומכא ברשות מוכר עומד ויכול ליעלו לעצמו או למכור לאחר וכו'. ב. [ו]לימיר ליה אי ניתא דמי לקוימה לקמח בהני דמי לחיי, ואי קשיא לן האל' דסמקא כפרא ופינא מה היינו יכולין לפרש אמאי סמקא אס לננה היל': פנינא. שזקעת צמערד דחלפא אפתחא דגיהנס ומאלדמת מכח אש גיהנס. כנפרא דחלפא צמורא אורדי: דגן עדן שהוא צמורא כדכתיב גן עדן מקדס (בראשית ו: ואיכא דאמרי איפכא. כנפרא סמקא משום דעומדת צמורא ומאירי החמה כנגדה צמערד ומאלדמת מכח גיהנס שצמערד מנחו פנינא דחלפא צמערד ועמוד שלה הילך לנד מורח ומכה כגן עדן ומאלדים מכח גיהנס שצמערד היל' ולא כגנן. דכיון דאמרי מין אחד ^(א) הן אין שניהן חוזרין אלא המתאנה דדמי לחטין יפות ונמלאו רעות רעות ונמלאו יפות:

עין משפט נר מצוה

עב א מיי פ"ז מהל' מביה ה"ל יד סמנ לאון קי' טוש"ע ח"מ סי' רכו עקיף אי: עב ג מיי פ"ז מהל' מביה ה"ל כ סמנ עשין קע טוש"ע ח"מ סי' רלג: עב ד מיי פ"א מהל' טומאת נזעת הלכה י סמנ עשין רלג: עב ד מיי פ"ז מהל' מביה ה"ל כ סמנ לאון קע טוש"ע ח"מ סי' רלג:

—

רבינו גרשום

דמצי למימר ל"י אי לאו דאונתין מעיקרא לא הדרת כד. כלומר אס לא בשביל שהזנינני מתחלה מן המקח שאלמלא היית מוכר שוה בשוה והוקר ברישותי לא היית יכול לחזור כן ועכשיו בשביל שהזנינני תצריה למכור כן כשם שבחלה בשעה שהזנינני לא חזרת כן לא חזרת כן לא חזרת כן עכשיו: ותנא תנא. מתנינא: הוה מצינו סייעתא לרב חסדא: המצינו לו למכור חטין יפות ונמצאו רעות. הואיל שנתאנה לוקח יכול לחזור בו אבל כ מוכר ואף על נכ דרשוב הוקרו אותן רעות הוקרו כרשות לוקח. ואע"ג דהשתא הוי אונאה למוכר דהיינו לא ככל דמיון אינו יכול לחזור בו משום ההוא טעם דרש חסדא: ואמר רב חסדא מכר לו שוה שש בה' והוולו. לאחר שמכרו לו קודם שקבל הדמים: מ נתאנה. מעיקרא המוכר. מוכר יכול לחזור בו אם רוצה אף על גב דהשתא לבסוף נתאנה לוקח שחולו. משום דמצי למימר ליה המוכר ללוקח אי לאו דאונתין שנתן לך שוה ו' אפי' דהשתא שנתה אונאה שנתה דהואי בה אונאה מעיקרא מצי למימר בהו חסדא שנתה לא בעית למימר דהשתא האויל דהוולו כיון דמעיקרא בעידנא דאונתין לא הדרת כד לא תיחדר כן השתא משום דבריכותו הוולו: ותנא. ממתינן סמייע ליה לרב חסדא: הנתנה לו למכור ולו רעות ונמצאו יפות דנתאנה מוכר. מוכר יכול לחזור בו שש דנתאנה אצל לוקח אי יכול לחזור לרב חסדא: דרשוב הוולו אותן יפות ברישותו הרבה יותר מב' שותותין. אפי' היל' מצי למימר בהו חסדא שנתה לא בעית למימר דהשתא האויל דהוולו כיון דמעיקרא בעידנא דאונתין לא הדרת כד לא תיחדר כן השתא משום דבריכותו הוולו: ותנא. ממתינן סמייע ליה לרב חסדא: הנתנה לו למכור ולו רעות ונמצאו יפות דנתאנה מוכר. מוכר יכול לחזור בו שש דנתאנה אצל לוקח אי יכול לחזור לרב חסדא: דרשוב הוולו אותן יפות ברישותו הרבה יותר מב' שותותין. אפי' היל' מצי למימר בהו חסדא שנתה לא בעית למימר דהשתא האויל דהוולו כיון דמעיקרא בעידנא דאונתין לא הדרת כד לא תיחדר כן השתא משום דבריכותו הוולו: ותנא. ממתינן סמייע ליה לרב חסדא: הנתנה לו למכור ולו רעות ונמצאו יפות דנתאנה מוכר. מוכר יכול לחזור בו שש דנתאנה אצל לוקח אי יכול לחזור לרב חסדא: דרשוב הוולו אותן יפות ברישותו הרבה יותר מב' שותותין. אפי' היל' מצי למימר בהו חסדא שנתה לא בעית למימר דהשתא האויל דהוולו כיון דמעיקרא בעידנא דאונתין לא הדרת כד לא תיחדר כן השתא משום דבריכותו הוולו: ותנא. ממתינן סמייע ליה לרב חסדא: הנתנה לו למכור ולו רעות ונמצאו יפות דנתאנה מוכר. מוכר יכול לחזור בו שש דנתאנה אצל לוקח אי יכול לחזור לרב חסדא: דרשוב הוולו אותן יפות ברישותו הרבה יותר מב' שותותין. אפי' היל' מצי למימר בהו חסדא שנתה לא בעית למימר דהשתא האויל דהוולו כיון דמעיקרא בעידנא דאונתין לא הדרת כד לא תיחדר כן השתא משום דבריכותו הוולו: ותנא. ממתינן סמייע ליה לרב חסדא: הנתנה לו למכור ולו רעות ונמצאו יפות דנתאנה מוכר. מוכר יכול לחזור בו שש דנתאנה אצל לוקח אי יכול לחזור לרב חסדא: דרשוב הוולו אותן יפות ברישותו הרבה יותר מב' שותותין. אפי' היל' מצי למימר בהו חסדא שנתה לא בעית למימר דהשתא האויל דהוולו כיון דמעיקרא בעידנא דאונתין לא הדרת כד לא תיחדר כן השתא משום דבריכותו הוולו: ותנא. ממתינן סמייע ליה לרב חסדא: הנתנה לו למכור ולו רעות ונמצאו יפות דנתאנה מוכר. מוכר יכול לחזור בו שש דנתאנה אצל לוקח אי יכול לחזור לרב חסדא: דרשוב הוולו אותן יפות ברישותו הרבה יותר מב' שותותין. אפי' היל' מצי למימר בהו חסדא שנתה לא בעית למימר דהשתא האויל דהוולו כיון דמעיקרא בעידנא דאונתין לא הדרת כד לא תיחדר כן השתא משום דבריכותו הוולו: ותנא. ממתינן סמייע ליה לרב חסדא: הנתנה לו למכור ולו רעות ונמצאו יפות דנתאנה מוכר. מוכר יכול לחזור בו שש דנתאנה אצל לוקח אי יכול לחזור לרב חסדא: דרשוב הוולו אותן יפות ברישותו הרבה יותר מב' שותותין. אפי' היל' מצי למימר בהו חסדא שנתה לא בעית למימר דהשתא האויל דהוולו כיון דמעיקרא בעידנא דאונתין לא הדרת כד לא תיחדר כן השתא משום דבריכותו הוולו: ותנא. ממתינן סמייע ליה לרב חסדא: הנתנה לו למכור ולו רעות ונמצאו יפות דנתאנה מוכר. מוכר יכול לחזור בו שש דנתאנה אצל לוקח אי יכול לחזור לרב חסדא: דרשוב הוולו אותן יפות ברישותו הרבה יותר מב' שותותין. אפי' היל' מצי למימר בהו חסדא שנתה לא בעית למימר דהשתא האויל דהוולו כיון דמעיקרא בעידנא דאונתין לא הדרת כד לא תיחדר כן השתא משום דבריכותו הוולו: ותנא. ממתינן סמייע ליה לרב חסדא: הנתנה לו למכור ולו רעות ונמצאו יפות דנתאנה מוכר. מוכר יכול לחזור בו שש דנתאנה אצל לוקח אי יכול לחזור לרב חסדא: דרשוב הוולו אותן יפות ברישותו הרבה יותר מב' שותותין. אפי' היל' מצי למימר בהו חסדא שנתה לא בעית למימר דהשתא האויל דהוולו כיון דמעיקרא בעידנא דאונתין לא הדרת כד לא תיחדר כן השתא משום דבריכותו הוולו: ותנא. ממתינן סמייע ליה לרב חסדא: הנתנה לו למכור ולו רעות ונמצאו יפות דנתאנה מוכר. מוכר יכול לחזור בו שש דנתאנה אצל לוקח אי יכול לחזור לרב חסדא: דרשוב הוולו אותן יפות ברישותו הרבה יותר מב' שותותין. אפי' היל' מצי למימר בהו חסדא שנתה לא בעית למימר דהשתא האויל דהוולו כיון דמעיקרא בעידנא דאונתין לא הדרת כד לא תיחדר כן השתא משום דבריכותו הוולו: ותנא. ממתינן סמייע ליה לרב חסדא: הנתנה לו למכור ולו רעות ונמצאו יפות דנתאנה מוכר. מוכר יכול לחזור בו שש דנתאנה אצל לוקח אי יכול לחזור לרב חסדא: דרשוב הוולו אותן יפות ברישותו הרבה יותר מב' שותותין. אפי' היל' מצי למימר בהו חסדא שנתה לא בעית למימר דהשתא האויל דהוולו כיון דמעיקרא בעידנא דאונתין לא הדרת כד לא תיחדר כן השתא משום דבריכותו הוולו: ותנא. ממתינן סמייע ליה לרב חסדא: הנתנה לו למכור ולו רעות ונמצאו יפות דנתאנה מוכר. מוכר יכול לחזור בו שש דנתאנה אצל לוקח אי יכול לחזור לרב חסדא: דרשוב הוולו אותן יפות ברישותו הרבה יותר מב' שותותין. אפי' היל' מצי למימר בהו חסדא שנתה לא בעית למימר דהשתא האויל דהוולו כיון דמעיקרא בעידנא דאונתין לא הדרת כד לא תיחדר כן השתא משום דבריכותו הוולו: ותנא. ממתינן סמייע ליה לרב חסדא: הנתנה לו למכור ולו רעות ונמצאו יפות דנתאנה מוכר. מוכר יכול לחזור בו שש דנתאנה אצל לוקח אי יכול לחזור לרב חסדא: דרשוב הוולו אותן יפות ברישותו הרבה יותר מב' שותותין. אפי' היל' מצי למימר בהו חסדא שנתה לא בעית למימר דהשתא האויל דהוולו כיון דמעיקרא בעידנא דאונתין לא הדרת כד לא תיחדר כן השתא משום דבריכותו הוולו: ותנא. ממתינן סמייע ליה לרב חסדא: הנתנה לו למכור ולו רעות ונמצאו יפות דנתאנה מוכר. מוכר יכול לחזור בו שש דנתאנה אצל לוקח אי יכול לחזור לרב חסדא: דרשוב הוולו אותן יפות ברישותו הרבה יותר מב' שותותין. אפי' היל' מצי למימר בהו חסדא שנתה לא בעית למימר דהשתא האויל דהוולו כיון דמעיקרא בעידנא דאונתין לא הדרת כד לא תיחדר כן השתא משום דבריכותו הוולו: ותנא. ממתינן סמייע ליה לרב חסדא: הנתנה לו למכור ולו רעות ונמצאו יפות דנתאנה מוכר. מוכר יכול לחזור בו שש דנתאנה אצל לוקח אי יכול לחזור לרב חסדא: דרשוב הוולו אותן יפות ברישותו הרבה יותר מב' שותותין. אפי' היל' מצי למימר בהו חסדא שנתה לא בעית למימר דהשתא האויל דהוולו כיון דמעיקרא בעידנא דאונתין לא הדרת כד לא תיחדר כן השתא משום דבריכותו הוולו: ותנא. ממתינן סמייע ליה לרב חסדא: הנתנה לו למכור ולו רעות ונמצאו יפות דנתאנה מוכר. מוכר יכול לחזור בו שש דנתאנה אצל לוקח אי יכול לחזור לרב חסדא: דרשוב הוולו אותן יפות ברישותו הרבה יותר מב' שותותין. אפי' היל' מצי למימר בהו חסדא שנתה לא בעית למימר דהשתא האויל דהוולו כיון דמעיקרא בעידנא דאונתין לא הדרת כד לא תיחדר כן השתא משום דבריכותו הוולו: ותנא. ממתינן סמייע ליה לרב חסדא: הנתנה לו למכור ולו רעות ונמצאו יפות דנתאנה מוכר. מוכר יכול לחזור בו שש דנתאנה אצל לוקח אי יכול לחזור לרב חסדא: דרשוב הוולו אותן יפות ברישותו הרבה יותר מב' שותותין. אפי' היל' מצי למימר בהו חסדא שנתה לא בעית למימר דהשתא האויל דהוולו כיון דמעיקרא בעידנא דאונתין לא הדרת כד לא תיחדר כן השתא משום דבריכותו הוולו: ותנא. ממתינן סמייע ליה לרב חסדא: הנתנה לו למכור ולו רעות ונמצאו יפות דנתאנה מוכר. מוכר יכול לחזור בו שש דנתאנה אצל לוקח אי יכול לחזור לרב חסדא: דרשוב הוולו אותן יפות ברישותו הרבה יותר מב' שותותין. אפי' היל' מצי למימר בהו חסדא שנתה לא בעית למימר דהשתא האויל דהוולו כיון דמעיקרא בעידנא דאונתין לא הדרת כד לא תיחדר כן השתא משום דבריכותו הוולו: ותנא. ממתינן סמייע ליה לרב חסדא: הנתנה לו למכור ולו רעות ונמצאו יפות דנתאנה מוכר. מוכר יכול לחזור בו שש דנתאנה אצל לוקח אי יכול לחזור לרב חסדא: דרשוב הוולו אותן יפות ברישותו הרבה יותר מב' שותותין. אפי' היל' מצי למימר בהו חסדא שנתה לא בעית למימר דהשתא האויל דהוולו כיון דמעיקרא בעידנא דאונתין לא הדרת כד לא תיחדר כן השתא משום דבריכותו הוולו: ותנא. ממתינן סמייע ליה לרב חסדא: הנתנה לו למכור ולו רעות ונמצאו יפות דנתאנה מוכר. מוכר יכול לחזור בו שש דנתאנה אצל לוקח אי יכול לחזור לרב חסדא: דרשוב הוולו אותן יפות ברישותו הרבה יותר מב' שותותין. אפי' היל' מצי למימר בהו חסדא שנתה לא בעית למימר דהשתא האויל דהוולו כיון דמעיקרא בעידנא דאונתין לא הדרת כד לא תיחדר כן השתא משום דבריכותו הוולו: ותנא. ממתינן סמייע ליה לרב חסדא: הנתנה לו למכור ולו רעות ונמצאו יפות דנתאנה מוכר. מוכר יכול לחזור בו שש דנתאנה אצל לוקח אי יכול לחזור לרב חסדא: דרשוב הוולו אותן יפות ברישותו הרבה יותר מב' שותותין. אפי' היל' מצי למימר בהו חסדא שנתה לא בעית למימר דהשתא האויל דהוולו כיון דמעיקרא בעידנא דאונתין לא הדרת כד לא תיחדר כן השתא משום דבריכותו הוולו: ותנא. ממתינ